

Raad og Lyst til at være saa flot at ville udlægge mere end det, der sædvanlig udlægges til Gader og Veje, kan den gøre det — det vil da være at forstaa saaledes, at der gives de paagældende Veje og Gader en større Bredde end den sædvanlige, eller at der lægges aabne, fri Pladser paa dette Terrain — jeg antager nu ikke, det vil ske, for det vil blive for kostbart.

Til det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, jeg har udtalt noget om eller noget, der nødvendigvis maatte forstaaes, som om jeg skulde nære den Tro, at Københavns Kommune ved denne Overenskomst var gaaet Staten for nær. Det tror jeg egentlig ikke. Jeg tror, at det er en af de første Overenskomster mellem Staten og Københavns Kommune, der nogenlunde skifter Sol og Vind lige. Men vi andre, der have siddet her i nogle Aar, have jo set ikke saa faa Eksempler paa, at naar Staten og Københavns Kommune tidligere have forhandlet om Overenskomster, er det i Almindelighed Staten, der har trukket det korteste Straa. Og jeg skal erkende, at jeg for mit Vedkommende i alt Fald kunde have haft nogen Grund til at frygte, at det samme var sket nu, thi efter det Kendskab, jeg har til den nuværende Finansborgmester i København, og det er slet ikke saa ganske ringe, anser jeg ham for en Mand, der nok skal sørge for at tage Vare paa de Interesser, som han er sat til at varetage, og det er min Overbevisning, at han lader sig ikke forlede til paa Kommunens Vegne at gaa ind paa ufordelagtige Betingelser for at opnaa en Overenskomst. Der kunde derfor godt fra mit Standpunkt have været Grund til at frygte for, at Staten ogsaa denne Gang havde trukket det korteste Straa. Jeg tror imidlertid ikke, det er Tilfældet, men jeg kunde have ønsket — det maa jeg gentage —, at der fra Udvalgets Side havde foreligget saadanne Oplysninger, at jeg kunde have faaet denne Tro bestyrket.

Det er jo en ret ubegribelig Sætning, den ærede Ordfører kom med nu sidst, at han troede, at Tinget ikke vilde have haft Taalmodighed til at modtage de Oplysninger, som jeg her har talt om. Det var jo dog den simpleste Sag af Verden, til den Arealfortegnelse, som er lagt paa Tingets Bord, at føje, under en særlig Rubrik, de Tal, der angive den Værdi af hvert enkelt Grundstykke, som det ærede Udvalg har regnet med, hvis det da overhovedet har regnet med saadanne Værdier,

hvad jeg for Resten har faaet Mistanke om, at det ikke har. Men hvis Udvalget virkelig har regnet med Værdien af hvert enkelt Grundstykke, var det dog virkelig saa uendelig simpelt, og det vilde have været klart og forstaaeligt for os, der staa udenfor, om der havde været tilføjet en Rubrik, og deri indsat Tallene for hvert enkelt Grundstykke. Det kunde virkelig ikke trætte Tinget. Jeg vilde ikke alene ikke have været misfornøjet dermed, men været det ærede Udvalg meget taknemmelig, hvis det havde gjort dette Arbejde. Den ærede Ordfører sagde ogsaa, at det jo ikke var Hovedsagen at befatte sig med Smaapillerier. Hovedsagen var, at Overenskomsten var saa forsvarlig, at man kunde gaa ind paa den. Ja, vel, det er jeg ganske enig med den ærede Ordfører i. Det er Hovedsagen at klare for sig selv — det Ansvar har hvert enkelt Medlem —, om man kan forsvare at gaa med til Overenskomsten, og det er just det, jeg forlanger, at der skal foreligge saadanne Oplysninger, at man kan være klar over sin Stilling. Men i øvrigt har den ærede Ordfører kaldt det, som i dette Forhold skal klares, for Smaapillerier. Hvis nu den ærede Ordfører dermed sigter til, at jeg har forlangt Oplysninger om Tallene, saa maa jeg sige, at jeg endnu ikke kan høre mig til den Højde, at det i en Sag, der angaar 15 Mill. Kr. eller 20 Mill., naar alt regnes med, kan betragtes som Smaapillerier at forlange Oplysninger om, paa hvilket Grundlag denne Overenskomst er sluttet. Jeg kan ikke komme saa højt op. Jeg tror, at det er alt andet end Smaapillerier; det er et overmaade vigtigt Spørgsmaal, hvorvidt det er forsvarligt eller ikke at godkende denne Overenskomst.

Hammerich: Min ærede Sidemand (N. Andersen) henvendte særlig en Bemærkning til mig om, at der ingen Fornuft var i at bygge en Pumpestation ude ved dette Areal, fordi man der ganske utvivlsomt vilde komme til en Bebyggelse med Fabrikker. Nu er jeg lige saa sikker paa, at naar alle de for Fabrikker langt bedre beliggende Arealer ved Kalvebodstrand baade mod Syd og Nord og mange andre Steder ved København blive bebyggede med Fabrikker, vil der ikke blive Trang til Fabrikker paa det her omtalte Areal; ikke heller vil her komme store Kaserner, men man vil sandsynligvis komme til en Villabebyggelse, og en forsvarlig Afvanding vil da ogsaa være nød-